

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-09148/2014-ERU

V Praze dne 2. prosince 2014

Č. j. 09148-3/2014-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení podle ust. § 87 téhož zákona, vedeném pod sp. zn. KO-09148/2014-ERU s obviněným z přestupku, kterým je [REDAKCE], narozen [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. p) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl

takto:

- I. Obviněný z přestupku, [REDAKCE], narozen [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], se tím, že v rozporu s ust. § 71 odst. 6 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, neumožnil v době ode dne 5. května 2014 do dne 12. srpna 2014 provozovateli distribuční plynárenské soustavy, společnosti RWE GasNet s. r. o., se sídlem Klíšská 940, Ústí nad Labem, přístup k měřicímu zařízení ME_159-PR-BK G4 s výrobním číslem 2401954, umístěnému v odběrném místě č. [REDAKCE] na adrese Karla Čapka č. p. 258, Krupka – Maršov, za účelem jeho demontáže, **dopustil přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona.**
- II. Dle ust. § 90 odst. 3 energetického zákona se obviněnému z přestupku, [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], za spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 2 000 Kč** (slovy: dva tisíce korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 15514.

Odůvodnění

I. Úvod

Energetickému regulačnímu úřadu (dále jen „Úřad“) jako věcně příslušnému správnímu orgánu podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v souladu s ust. § 53 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), bylo dne 14. srpna 2014 doručeno oznámení o přestupku Policie České republiky, Krajského ředitelství Ústeckého kraje, obvodního oddělení Krupka, č. j. [REDACTED], včetně spisového materiálu.

II. Popis skutkového stavu a dosavadní průběh řízení

Dne 3. července 2014 podala Policii České republiky (dále jen „Policie ČR“) Advokátní kancelář Cestr & Partners, se sídlem Plynární 2748/6, Ostrava – Moravská Ostrava, zastupující na základě plné moci společnost RWE GasNet, s. r. o., oznámení o podezření ze spáchání přestupku, kterého se měl dopustit pan [REDACTED], narozen [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], tím, že ode dne 10. prosince 2013 neumožnil společnosti RWE GasNet, s. r. o., přístup k měřidlu za účelem jeho demontáže. K oznámení bylo přistoupeno na základě skutečnosti, že společnost RWE GasNet, s. r. o., jako provozovatel distribuční soustavy plynu a vlastník plynoměru v. č. [REDACTED], kterým bylo na odběrném místě prováděno měření množství odebraného plynu, se bez úspěchu opakovaně snažil provést v odběrném místě demontáž měřidla, která je nezbytnou podmínkou pro faktické ukončení odběru plynu, k čemuž do dne oznámení, tj. do dne 3. července 2014, nedošlo. Dle provozovatele distribuční soustavy zde bylo podezření, že pan [REDACTED] nebo jiná osoba v odběrném místě plyn stále odebírala, přičemž opakovaně nebyl umožněn přístup zaměstnanců provozovatele distribuční soustavy k plynoměru umístěnému v bytě. K oznámení byla připojena kopie tří záznamů o montáži, demontáži měřidla, kopie oznámení o neoprávněném odběru plynu a kopie výzvy k součinnosti.

Ze záznamů o montáži, demontáži měřidla vyplynulo, že se provozovatel distribuční soustavy neúspěšně pokoušel o demontáž měřidla dne 12. listopadu 2013, dne 5. prosince 2013, dne 10. ledna 2014, dne 10. února 2014 a dne 5. května 2014.

Policie ČR provedla dne 9. července 2014 ohledání místa činu, při kterém zjistila, že na dveřích bytu vlevo od výtahu ve 3. patře domu na adrese [REDACTED], se nachází jmenovka se jménem [REDACTED]. Dalším šetřením Policie ČR zjistila, že pan [REDACTED] zemřel a manželka se odstěhovala.

Dne 20. července 2014 kontaktoval telefonicky Policii ČR pan [REDACTED], narozen [REDACTED], trvale bytem [REDACTED] (dále jen „obviněný z přestupku“), který uvedl, že byt v ulici [REDACTED] zdědil po svém otci, který zemřel dne 21. března 2013. Dále uvedl, že mu byla doručena písemnost společnosti RWE, v níž byl upozorněn na ukončení smlouvy k odběrnému místu na adrese [REDACTED]. Obviněný z přestupku dále uvedl, že v dokumentu byla rovněž uvedena nějaká dlužná částka. Zálohy na plyn od úmrtí [REDACTED] nikdo nehradí. Obviněný z přestupku kontaktoval společnost RWE elektronickou poštou, ale protože neobdržel žádnou odpověď, situaci dále neřešil. V bytě, podle sdělení obviněného z přestupku, nikdo nebydlí.

Obviněný z přestupku podal dne 8. srpna 2014 Policii ČR vysvětlení, kdy sdělil, že bydlí v [REDACTED] a je vlastníkem bytu č. [REDACTED], který zdědil po svém otci, [REDACTED], zemřelém dne [REDACTED]. Byt po smrti pana [REDACTED] původně přešel na jeho manželku, která nechala někdy v březnu nebo dubnu roku 2014 byt přepsat na obviněného z přestupku. Po celou dobu od smrti [REDACTED] byt nikdo neužíval. Obviněný z přestupku přiznal, že od provozovatele distribuční soustavy obdržel několik dopisů, týkajících se výzvy k umožnění odpojení plynoměru. Z nedostatku času výzvám nebyl schopen vyhovět. Policii ČR obviněný z přestupku dále uvedl, že se s provozovatelem distribuční soustavy v nejbližší době spojí a termín demontáže domluví.

Na základě zjištěných skutečností Policie ČR dospěla k závěru, že je dáno podezření na spáchání přestupku podle energetického zákona a dne 12. srpna 2014 odevzdala věc Energetickému regulačnímu úřadu.

III. Průběh příkazního řízení

Obviněný z přestupku sám vypověděl policejnímu orgánu, že je vlastníkem bytu č. [REDACTED]. Za tento byt od úmrtí [REDACTED], tj. ode dne 21. března 2013, nikdo nehradí zálohy na plyn. Dále obviněný sám vypověděl, že od provozovatele distribuční soustavy obdržel několik dopisů, týkajících se výzvy k umožnění odpojení plynoměru. Také z oznámení provozovatele distribuční soustavy o neoprávněném odběru plynu ze dne 16. dubna 2014 a ze záznamů o demontáži měřidla vyplývá, že obviněný z přestupku byl vyzván ke zpřístupnění odběrného místa za účelem demontáže měřicího zařízení, což však neučinil. Správní orgán tak měl bezpochyby dostatek důkazů o tom, že to byl právě obviněný z přestupku, kdo se dopustil přestupku. Správní orgán v souladu s ust. § 87 zákona o přestupcích, kdy není na základě postoupeného spisového materiálu pochyb o tom, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil, vydal příkaz o uložení pokuty.

IV. Právní hodnocení

Ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích se přestupkem rozumí zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno buď v zákoně o přestupcích, nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.

Zavinění v právu je subjektivní vztah (vůle, vědomí nebo nedbalost) osoby k předpokládaným nebo možným následkům nebo zakázanosti jejího jednání, jímž je někomu způsobena újma nebo které je protiprávní. Zavinění je jednou z podmínek prokázání spáchání přestupku ve smyslu zákona o přestupcích. V přestupkovém právu se přitom rozlišuje zavinění úmyslné a nedbalostní.

K naplnění úmyslu přímého je potřeba, aby pachatel chtěl způsobem uvedeným v zákoně porušit nebo ohrozit zákonem chráněný zájem. Nezáleží přitom na tom, do jaké míry si byl jist nebo doufal, že se mu to podaří. Co se týče úmyslu nepřímého, jedná se o situace, kdy pachatel věděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zákonem chráněného zájmu, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. V daném případě lze potvrdit, že obviněný z přestupku věděl, že může porušit zákonem chráněný zájem a byl s tím srozuměn. Vzhledem k tomu, že jedním ze znaků přestupku jako takového je pouhé zaviněné jednání obviněného z přestupku, nemá správní orgán za potřebné dále rozebírat úvahy o tom, zda jednání obviněného naplňuje znaky přímého či nepřímého úmyslu, postačí, že je prvek zavinění přítomen.

Z ust. § 3 zákona o přestupcích vyplývá, že k odpovědnosti pachatele za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Z energetického zákona přitom nevyplývá, že by se nutně muselo jednat o úmyslný přestupek v případě přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona.

Dalším znakem přestupku jako takového je, že jednáním pachatele musí dojít k porušení nebo ohrožení zájmu společnosti a jednání pachatele je za přestupek výslovně označeno v zákoně o přestupcích nebo jiném zákoně.

Přestupku ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona se dopustí fyzická osoba tím, že neumožní provozovateli přenosové nebo distribuční soustavy přístup k měřicímu zařízení nebo neměřeným částem odběrného elektrického zařízení podle ust. § 49 odst. 6 téhož zákona nebo provozovateli přepravní nebo distribuční soustavy přístup k měřicímu zařízení podle ust. § 71 odst. 6 téhož zákona.

V rámci příkazního řízení se správní orgán zabýval přestupkem ve smyslu výše uvedeného ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona v návaznosti na porušení povinnosti stanovené v ust. § 71 odst. 6 téhož zákona. Z ust. § 71 odst. 6 energetického zákona přitom vyplývá, že výrobci plynu, zákazníci a provozovatelé zásobníků plynu jsou povinni umožnit provozovateli přepravní soustavy a provozovateli distribuční soustavy či odebrání měřicího zařízení.

Ačkoliv byl u provozovatele distribuční soustavy evidován v předmětném odběrném místě jako zákazník pan [REDAKCE], z definice pojmu zákazník podle ust. § 2 odst. 2 písm. b) bod 26, kterým se rozumí fyzická či právnická osoba odebírající plyn odběrným plynovým zařízením, které je připojeno k přepravní nebo distribuční soustavě nebo k těžebnímu plynovodu, která odebraný plyn pouze spotřebovává nebo přeúčtovává, vyplývá, že za zákazníka se považuje i obviněný z přestupku, neboť se v přesně nezjištěné době v březnu 2014 stal vlastníkem bytu č. [REDAKCE], kdy v předmětném bytě se nachází odběrné plynové zařízení, které je připojeno k distribuční soustavě.

Z výše uvedeného ustanovení lze dovodit, že jedním ze znaků přestupku ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona je právě neumožnění provozovateli příslušné soustavy, ke které je připojen, přístupu k měřicímu zařízení podle § 71 odst. 6 energetického zákona. Ze spisového materiálu, který měl správní orgán k dispozici, i z vyjádření obviněného z přestupku v dané věci, lze dovodit, že obviněný z přestupku přístup k měřicímu zařízení provozovateli příslušné soustavy neumožnil.

Dle ust. § 71 odst. 6 energetického zákona výrobci plynu, zákazníci a provozovatelé zásobníků plynu jsou povinni umožnit provozovateli přepravní soustavy a provozovateli distribuční soustavy kdykoliv přístup k měřicímu zařízení za účelem provedení kontroly, odečtu, údržby, výměny či odebrání měřicího zařízení. V daném případě se jednalo o demontáž měřicího zařízení.

Dle ust. § 59 odst. 1 písm. j) bodu 6 energetického zákona má provozovatel distribuční soustavy právo omezit nebo přerušit v nezbytném rozsahu distribuci plynu při neoprávněném odběru nebo neoprávněné distribuci plynu nebo při neoprávněné přepravě plynu. V ust. § 74 odst. 1 písm. b) energetického zákona je stanoveno, že neoprávněným odběrem plynu se rozumí odběr při opakovaném neplnění smluvních platebních povinností nebo platebních povinností, vyplývajících z náhrady škody způsobené neoprávněným odběrem plynu, které nejsou splněny ani po předchozím upozornění. Lze konstatovat, že v tomto případě docházelo k neoprávněnému odběru plynu, neboť opakovaně nebyly plněny smluvní platební povinnosti v odběrném místě, což obviněný ve svém vyjádření potvrdil. K demontáži proto bylo přistoupeno ze zákonného důvodu a obviněný měl demontáž umožnit.

Dle ustanovení § 7 odst. 2 vyhlášky č. 108/2011 Sb., o měření plynu a o způsobu stanovení náhrady škody při neoprávněném odběru, neoprávněné dodávce, neoprávněném uskladňování, neoprávněné přepravě nebo neoprávněné distribuci plynu, lze demontáž nebo výměnu měřicího zařízení provést zejména při ukončení odběru nebo dodávky plynu, přerušení odběru nebo dodávky plynu z důvodu neoprávněného odběru nebo dodávky, neoprávněné přepravy, neoprávněné distribuce, zjištění závady nebo poruchy na měřicím zařízení, pravidelném ověřování měřicího zařízení nebo při ověření správnosti měření na žádost dotčeného účastníka trhu s plynem. Podle odst. 3 téhož ustanovení musí být o demontáži nebo výměně měřicího zařízení nebo jeho části dotčený účastník trhu s plynem informován.

V tomto případě provozovatel distribuční soustavy opakovaně vyzýval vlastníka bytu č. [REDAKCE] k umožnění přístupu k měřicímu zařízení za účelem jeho demontáže, a to konkrétně dne 10. prosince 2013 a dne 16. dubna 2014. Na tyto výzvy nebylo nikterak reagováno. Provozovatel distribuční soustavy následně přistoupil k pokusu o demontáž měřicího zařízení, konkrétně ve dnech 10. ledna 2014, 10. února 2014 a 5. května 2014, avšak neúspěšně, protože jeho pracovníkům nebyl umožněn přístup k měřicímu zařízení, které se nacházelo uvnitř bytu č. [REDAKCE]. Obviněný z přestupku přiznal, že od provozovatele distribuční soustavy obdržel několik dopisů týkajících se výzvy k umožnění odpojení plynoměru. Výzvám však nevyhověl. Policii ČR obviněný z přestupku uvedl, že se s provozovatelem distribuční soustavy v nejbližší době spojí a termín demontáže domluví.

Tím, že obviněný z přestupku neumožnil přístup k měřicímu zařízení osazenému v odběrném místě pracovníkům provozovatele distribuční soustavy za účelem jeho demontáže, porušil povinnost stanovenou v ust. § 71 odst. 6 energetického zákona.

Dalším znakem přestupku jako takového je, že nejde o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin. Vzhledem k tomu, že Policie ČR jednání podezřelého kvalifikovala jako přestupek, nerozporuje správní orgán její závěr, že v daném případě skutečně nešlo o trestný čin. Taktéž lze, i s ohledem na výše uvedenou úpravu energetického zákona, vyloučit znak přestupku spočívající v tom, že přestupkem není jednání, které zvláštní právní zákon upravuje jako správní delikt.

Podle ust. § 2 odst. 2 zákona o přestupcích přestupkem není jednání, jímž někdo odvrací přiměřeným způsobem přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný zákonem nebo nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem, jestliže tímto jednáním nebyl způsoben zřejmě stejně závažný následek než ten, který hrozil, a toto nebezpečí nebylo možno v dané situaci odvrátit jinak. Z podkladů příkazního řízení jednoznačně vyplývá, že obviněný přestupek nespáchal za účelem odvracení přímo hrozícího nebo trvajícího útoku na zájem chráněný zákonem nebo nebezpečí přímo hrozícího zájmu chráněnému zákonem, tudíž nebyly naplněny okolnosti vylučující protiprávnost jednání.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného přestupku, neboť podle ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích je přestupkem zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti.

V daném případě, kdy účastník řízení porušil v ust. § 71 odst. 6 energetického zákona uvedenou povinnost byla zcela jistě materiální stránka trestnosti uvedeného přestupku naplněna, neboť byl narušen zájem společnosti na správném a bezpečném fungování měřicích zařízení a následném vyúčtování plynu podle naměřených hodnot. Správní orgán má tedy rovněž za prokázané naplnění materiální stránky správního deliktu.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že obviněný z přestupku v rozporu s ust. § 71 odst. 6 energetického zákona neumožnil dne 5. května 2014 provozovateli distribuční plynárenské soustavy přístup k měřicímu zařízení ME_159-PR-BK G4 s výrobním číslem 2401954, umístěnému v odběrném místě č. [REDAKCE] na adrese Karla Čapka č. p. 258, Krupka – Maršov, umístěnému v odběrném místě za účelem jeho demontáže, čímž se dopustil přestupku ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona. Z tohoto důvodu přistoupil správní orgán k uložení pokuty.

V. Uložení pokuty

Zákon o přestupcích v ust. § 11 předvídá, že za přestupek lze uložit sankci v podobě napomenutí, pokuty, zákazu činnosti nebo propadnutí věci. Sankci lze přitom uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou. Od uložení sankce lze v rozhodnutí o přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku. Právní úprava zákona o přestupcích se přitom použije pouze tehdy, neupravuje-li zvláštní zákon něco jiného. V daném případě, kdy se jedná o přestupek upravený energetickým zákonem, má energetický zákon jakožto zvláštní právní úprava přednost před zákonem o přestupcích.

Podle ust. § 90 odst. 3 energetického zákona se za přestupek uvedený v odstavci 1 písm. a) až w) nebo x) nebo odstavci 2 uloží pokuta až do výše 100 000 Kč. V souladu s ust. § 12 zákona o přestupcích přihlédne správní orgán při určení druhu sankce a její výměry k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Co se týče závažnosti přestupku, správní orgán uvádí, že obviněný z přestupku předmětným jednáním porušil povinnost zpřístupnit provozovateli distribuční soustavy měřicí zařízení za účelem jeho demontáže. Porušení tohoto ustanovení znamená porušení zájmu na správném a bezpečném provozu měřicích zařízení a zabraňuje provozovatelům distribučních a přepravních soustav vykonávat jejich povinnost provádění kontrol, odečtů, údržby, případně výměny či odebrání měřicích zařízení, kdy tato činnost jim musí být umožněna. Z tohoto důvodu považuje správní orgán přestupek za relativně závažný.

Jednání pachatele, který si byl vědom toho, že musí zpřístupnit měřicí zařízení provozovateli distribuční soustavy, který ho k této povinnosti opakovaně vyzval, vnímá správní orgán jako závažné. Co se týče způsobu spáchání přestupku, je třeba přihlédnout ke skutečnosti, že obviněný spáchal přestupek opomenutím, kdy jednáním se rozumí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel podle okolností a svých osobních poměrů povinen. V tomto případě byl o povinnosti zpřístupnit měřicí zařízení informován, což sám potvrdil. K této skutečnosti správní orgán přihlédl jako k polehčující okolnosti.

U míry zavinění pachatele obecně platí, že úmyslné zavinění je závažnější než nedbalostní. V průběhu příkazního řízení vyšlo najevo, že pachatel neměl v úmyslu

neoprávněně odebírat zemní plyn, přestupku se dopustil nekonáním, k čemuž správní orgán přihlédl při určení výše pokuty jako k okolnosti polehčující.

Co se týče osoby pachatele, správní orgán posuzoval postoj pachatele ke spáchanému přestupku. Obviněný z přestupku se ke svému jednání přiznal, což chápe správní orgán jako polehčující okolnost. Zároveň správní orgán dodává, že nemá povědomí o tom, že by s uvedeným obviněným z přestupku bylo kdy vedeno příkazní či přestupkové řízení z důvodu porušení povinností vyplývajících z právních předpisů upravujících oblast energetických odvětví. Lze tak říct, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Úřad se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů obviněného z přestupku. Správní orgán má za to, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy spíše v symbolické výši, nemůže být v žádném případě považována za finanční ohrožení existence obviněné z přestupku. Ukládaná pokuta musí být zároveň pro pachatele citelná, neboť v opačném případě by její efekt byl minimální. Správní orgán nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se negativně odrazí ve finanční situaci obviněné z přestupku. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

V příkazním řízení je obviněnému z přestupku výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 1 000 Kč, a to za přestupek podle energetického zákona.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 87 odst. 4 přestupkového zákona podat odpor ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje s tím, že po projednání věci bude v případě uznání viny obviněného uložena kromě sankce i povinnost uhradit náklady řízení stanovené vyhláškou č. 231/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb., a to ve výši 1 000 Kč. Příkaz, proti němuž nebude podán odpor v uvedené zákonné lhůtě, se stává pravomocným v souladu s ust. § 87 odst. 5 zákona o přestupcích.

Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Vlasta Chroustová, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly